

Също така постъпвали и онѣзи овцевѣди, които искали да иматъ овце съ тлъсто и вкусно месо. По сѣщия начинъ постъпвали и третитѣ овцевѣди, които най-ценѣли млѣчнитѣ овце. Всички прибѣгвали до едно и сѣщо сръдство: избирали за разплодъ подходящи женски и мжжки и следѣли отбранитѣ да не се кръстосватъ съ други, неподходящи за целъта имъ.

Гуньо Ст. Гждевъ
(учителъ).

Нашитѣ селища.

Село Бродилово, Василикоска околия.

Бродилово е разположено въ източнитѣ разклонения на Странджа планина, въ политѣ на върха „Папия“. То е сгушено така въ пазвитѣ на историческа Странджа, че, за да го види човѣкъ, трѣбва да се надвеси надъ него.

Намира се на 12 км. юго-западно отъ гр. Василико, а на 7½ км. отъ гр. Ахтополъ и на 15 кл. км. северно отъ **турската граница**.

Рѣката Велика като змия се увива около него. При есеннитѣ и пролѣтни дъждове, сѣщо при топенето на снѣговетѣ презъ топлитѣ зимни дни тя приижда, излазя отъ коритото си, което е отъ 10—30 метра широко и отъ 2—5—10 метра дълбоко и съ богатъ наносъ покрива долинката, тъй както Нилъ залива Египетъ и прави почвата плодородна.

Въ Бродилово има 225 кжщи, въ които живѣятъ 258 домакинства съ 1108 жители. Кжщитѣ сж паянтови безъ каменни основи—темелъ. Долниятъ етажъ служи за оборъ и слагане земеделѣческия инвентаръ, а горниятъ—за живѣне, хамбаръ и келеръ. Отъ всички домакинства 252 сж българи, 4 гърци и 2 цигански.

Българското население е бѣжанско, дошло тукъ следъ злополучната за насъ Балканска война.

Това селище съ население отъ 1108 жители има само 4000 декара работна земя, отъ която 500 декара балканска, а останала равнинна. Сръдно на човѣкъ се пада по-малко отъ 4 декара. Земята се обработва по най-примитивенъ начинъ—съ дървено рало и мотика. Земеделскитѣ инвентаръ е негоденъ. Отъ скотовѣдството тукъ е развито: овцевѣдство около 900 овце, козевѣдството около 1500 кози и свиневѣдството около 3000 свини.